

Mens, dier en omgeving komen samen

Mens, dier en omgeving staan centraal op het Duitse bedrijf van de familie Meilink. De melkveehouders houden 220 koeien, hebben een maisdoolhof en organiseren kinderfeestjes. Het sociale aspect leverde samen met focus op diergezondheid en -welzijn prijzen op.

TEKST QUINTEN VAN OOIJEN

Net over de grens in Duitsland, in het district Grafschaft Bentheim, ligt het melkveebedrijf van de Duitse Wiljan en Gisela Meilink en hun vier dochters. Het bedrijf, dat oorspronkelijk een akkerbouw- en varkensbedrijf van de ouders van Gisela was, bouwden de veehouders in 2001 om tot een melkveebedrijf. Door de jaren heen groeiden ze van 65 naar 220 melkkoeien. Ze bouwden daarvoor in 2007 en 2013 een extra stal en zetten volop in op efficiëntie, diergezondheid en het betrekken van de burger bij het bedrijf. De hoofdtek van het bedrijf is de melkproductie. De 220 melkkoeien hebben een rollend jaargemiddelde van 13.200 kg melk met 3,80% vet en 3,40% eiwit. De melk leveren de veehouders aan de Duitse coöperatie DMK. Al twee keer mochten ze zichzelf de beste melkproducent van Nedersaksen noemen en namen ze de 'Gouden Olga' in ontvangst. Dit is een prijs waarbij de jury niet alleen kijkt naar de melkproductie, maar naar het hele bedrijf en naar de melkveehouders. Zo kijkt de jury ook naar

diergezondheid en dierwelzijn, sociale aspecten en ecologie. 'Wij scoorden overall goed op, onder meer omdat we kinderen op het bedrijf ontvangen, ik bij de brandweer zit en voorzitter ben van een boerenorganisatie in Grafschaft Bentheim', licht Meilink toe.

De familie Meilink won de Gouden Olga de eerste keer in 2005. 'We hadden niet op de planning staan om een tweede keer mee te doen, maar onze kinderen wilden het graag een keer meemaken. Nadat de jury in 2018 weer langs was geweest op ons bedrijf, hoorden we dat we in de top 10 zaten en naar de prijsuitreiking mochten. Wat bleek: we hadden weer gewonnen', vertelt Meilink met enthousiasme. 'Deze keer was nog veel mooier dan de eerste keer, omdat we er nu als familie stonden.'

Niet afhankelijk van melkprijs

Dat de familie Meilink de kost haalt uit de melkproductie is niet altijd zo geweest. 'In 2010 lag de melkprijs heel laag, bijna op 20 cent. We moesten of meer koeien

BEDRIJFSPROFIEL

bedrijf	Hof Scholten-Meilink
eigenaren	Wijan (45) en Gisela (47) Meilink
veestapel	220 melkkoeien, 90 stuks jongvee tot een jaar oud en op een opfokbedrijf 100 stuks jongvee tot twee jaar oud
rollend jaargemiddelde	13.200 kg melk met 3,80% vet en 3,40% eiwit
grondgebruik	samen met het opfokbedrijf 130 ha, waarvan 65 ha gras, 55 ha mais en 10 ha graan

gaan houden of een neventak gaan starten om genoeg geld binnen te krijgen. Meer koeien houden wilde ik niet. We zijn gaan kijken naar een tak die niet afhankelijk is van de melkprijs en waar geen grond voor gehuurd en mest voor afgevoerd moet worden', vertelt Meilink. Zijn vrouw Gisela startte met het organiseren van kinderfeestjes. Eerst met vriendinnen en later met mensen van buitenaf. Dit loopt nog steeds als een trein. De meeste middagen zijn ermee gevuld. Ook met het verhuren van ruimte voor familiefeestjes en bedrijfsbijeenkomsten startten de veehouders. Ideaal voor bijvoorbeeld vergaderingen van krachtvoerfirma's, bedrijven die boeren iets willen laten zien of voor de scholing van dierenartsen, zo bleek. Meilink: 'Ze kunnen een rondleiding op het bedrijf krijgen en de theorie in de praktijk zien. Daar leren zij niet alleen van, maar ik als boer ook. Een mens is nooit uitgeleerd.' Nu de melkproductie goed loopt, wordt een deel van het geld dat de veehouders verdienen met de neventakken, gebruikt voor investeringen, zoals de robots. 'In het begin was de neventak meer een bijbaantje, maar nu heeft het echt gewicht. Het is onderdeel van het bedrijf en het is niet alleen meer voor plezier en tijdverdrijf.' Het verbinden van de burger met de boerderij vonden de veehouders een mooie aanvulling. Als uitbreiding op de kinderfeestjes startten ze daarom drie jaar geleden met een 3,5 hectare groot maisdoolhof. 'Mijn vrouw wilde dit graag, maar ik zag het in eerste instantie niet zitten. Het uitsteken en schoffelen van de paden is veel werk', geeft Meilink toe. Maar toen zijn vrouw op televisie een boer

zag met een computerprogramma op de maispoter die het perceel volgens een patroon inzaait, was hij om. 'Zodra de mais 1,5 meter hoog is, openen we het doolhof. De laatste dag dat het doolhof open is, 3 oktober, een nationale Duitse feestdag, houden we een grote boerenmarkt. Vorig jaar waren er 6000 tot 7000 bezoekers.'

Luxer familieleven

Dit jaar pakt de familie Meilink nog groter uit. 'Begin dit jaar startten we met vier melkrobots. Daarom houden we dit jaar een open dag', licht de veehouder toe. Hij vertelt dat ze door de groei in het aantal koeien drie-een-half uur per melking bezig waren. 's Morgens deed Meilink dit altijd zelf, 's avonds kwamen er melkers. 'Er ging zo veel tijd in het melken zitten en we waren heel erg tijdgebonden. Nu we de robots hebben, kunnen we in het weekend gerust een uur later beginnen en bij een barbecue, of als er vrienden op bezoek zijn, hoeven we geen rekening meer te houden met het melken. Ons familieleven is er een stuk luxer van geworden', vertelt de melkveehouder.

Niet alleen het melken automatiseerde Meilink. 'Tegelijkertijd met de robots zijn we ook een koe-positionerings-app gaan gebruiken. Eerst wilde ik daar niet aan beginnen. Onze drie medewerkers, van wie er een twee dagen in de week bij ons werkt en de andere twee op oproepbasis zijn, en ik kennen de koeien. Maar mijn vrouw en kinderen kennen ze minder goed, waardoor het hun wel handig leek', legt hij uit. Inmiddels wil Meilink niet meer terug. 'Ik had nooit gerekend met de tijdsbespa-

Links: het 3,5 hectare grote maisdoolhof heeft dit jaar het patroon van een koe

Rechts: de 'Gouden Olga' schittert op het erf van de boerderij

ring die het oplevert. Ik kan op mijn mobiel zien waar de koeien zijn en ze via de melkrobots naar de ligboxenstal, het strohok of de afkalfstal sturen.' Hiervoor maakte de melkveehouder een centrale gang achter de robots. Dat was nog wel een uitdaging, maar door een selectiepoortje lukte dit. 'Ik wilde dat alle koeien zelf naar de melkrobots kunnen, ook de koeien in de afkalfstal of het strohok.' Vanuit de robot worden de koeien de goede kant van de selectiepoort opgestuurd. Door hier met hun kop tegenaan te duwen opent de poort. Ze kunnen nooit de verkeerde kant op gaan.

Goed scoren op diergezondheid

De centrale gang bleek een handige plek voor twee automatische voetbaden. 'We vulden de voetbaden altijd zelf, maar er kwam vaak iets tussen. De ene week was dat grasmaaien, de andere week mest rijden. Nu wordt dit op donderdag automatisch gedaan. Vanaf kwart voor zes kunnen tachtig koeien erdoor, dan wordt het voetenbad schoongemaakt en kan de rest van de koeien erdoor tot kwart over zes', legt hij uit. De mortellarodruk is hierdoor al duidelijk minder geworden.

Diergezondheid is altijd al belangrijk geweest voor de familie Meilink. Daarvoor werken ze veel samen met adviseurs. Zo zit de veehouder iedere twee maanden om de tafel met de veearts, krachtvoeradviseur en mineralenadviseur en bespreken ze wat goed en wat minder goed loopt. Ook is er tussentijds contact met hen via een whatsappgroep. 'Dat vind ik prettig werken. Alleen ben ik niks, maar samen zijn we sterk', stelt Meilink.

Vorig jaar deed de familie mee aan een diergezondheidswedstrijd van MSD. Van heel Duitsland en Oostenrijk werden de veehouders derde in de categorie vruchtbaarheid. De tussenkalftijd ligt op 406 dagen en er zijn 2,1 inseminaties per dracht nodig. Een van de aspecten waardoor de veehouders een goede vruchtbaarheid bij de koeien realiseren, is de pinken niet alleen naar leeftijd, maar ook naar gewicht te insemineren. 'Ze moeten minimaal 13,5 maand oud zijn en 380 kg wegen. Op een leeftijd van 12 maanden hebben ze dat gewicht meestal al, maar op die leeftijd insemineren vind ik ethisch gezien niet goed', vertelt de melkveehouder. De vaarzen kalven af op gemiddeld 24 maanden.

Voor de paringen gebruikt Meilink genoomfokwaarden. Alle dieren worden hiervoor genoomgetest. De veehouders fokken op een lange levensduur, goede benen, een goede uier en hoge vet- en eiwitgehalten. 'Een robuuste koe vinden wij belangrijker dan het exterieur, want met

robuustheid krijg je geld in de portemonnee', licht hij toe. 'Maar mooie koeien melken vinden we wel leuk.' Door het genoomtesten hadden de veehouders al een paar keer geluk, laat Meilink weten. Zo verkochten ze een stier aan de ki en ging vorig jaar een vrouwelijk dier met een leeftijd van drie maanden voor veel geld weg. De pinken hebben gemiddeld een RZG van 134, het gemiddelde van Duitsland ligt op 118.

Blijven verbeteren

Ook voeren doet de veehouder net even anders. Door het voer te mengen, voorkomt hij dat de koeien selectief eten. Meilink: 'We voegen eerst water, mineraalvoer, raapschoot en corn cob mix aan de graskuil toe en mengen dit een half uur. Hierdoor plakt alles goed aan de graskuil vast. Door het mengen slijt het gras bovendien open, waardoor het beter verteerbaar is.' Deze voerwijze zorgt voor een productieverhoging van 1,5 liter melk per koe per dag, waardoor het zelfs geld oplevert.

Richting de toekomst wil Meilink zich blijven verbeteren in dierwelzijn en diergezondheid, want dat kan volgens hem altijd beter. Een goede samenwerking met adviseurs en zijn medewerkers blijft volgens hem daarom altijd belangrijk. Daarnaast is het even afwachten wat de volgende generatie gaat doen. 'De oudste twee zitten op een landbouwopleiding. Ik ontwikkel het bedrijf zo dat het zonder grote investeringen goed overgenomen kan worden. Dat hoeft niet per se door mijn kinderen te zijn, al zou dat natuurlijk wel het mooiste zijn', aldus Meilink. |

Extra foto's online

Simone Smit maakte op het bedrijf van Meilink mooie foto's. Bekijk ze op de website van Veeteelt.

Foto's op veeteelt.nl